

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís
Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Ana
Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardi, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscow*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlin*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Corticans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar
Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon,
Lluc Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi
Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play
i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de la portada: Efe.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Les mentides de Camps

La dimissió de Francisco Camps com a president de la Generalitat Valenciana –i la forma precipitada com s'ha produït– evidencia tot el contrari del que ell va defensar en la seva última compareixença com a Molt Honorable. Camps va declarar-se “innocent, innocent, innocent”, però la dimissió és una decisió totalment incoherent amb la seva vindicació. A més, dos dels altres acusats en la mateixa causa, Víctor Campos i Rafael Betoret, s'havien declarat culpables hores abans i el mateix president, a través del seu gabinet, havia anunciat que acudiria al Tribunal Superior de Justícia (TSJ) del País Valencià, una mica després de l'horari de tancament d'aquesta instància, per declarar-se culpable i pagar la multa corresponent –finalment no hi va anar i dimití–. Tres signes de culpabilitat contra la seva triple declaració d'innocència.

Un president de la Generalitat Valenciana es deu al seu país i als seus ciutadans. Ha estat elegit per representar-lo i dur-ne les regnes amb honorabilitat. Francisco Camps va insistir que havia treballat amb “honorabilitat” mentre reconeixia expressament que deixa el càrrec “per Mariano Rajoy i pel PP”. La presumpció d'honorabilitat ha caducat abans que la d'innocència, pel sol fet de negar una vegada i una altra qüestions que les escoltes telefòniques han revelat; per haver mentit reiteradament a les Corts Valencianes i als ciutadans tot lluint el càrrec de president. És evident que, per a la imatge de la institució que representa, la dimissió era la millor solució, però Camps no ha fet servir aquest argument, sinó el dels interessos partidistes de la formació política que lidera en terres valencianes. No dimiteix pels valencians, pel seu país o els seus votants, sinó per Mariano Rajoy i el PP espanyol. La traïció més paradoxal és que tampoc fa cap favor a Rajoy i el PP, ja que dimiteix però no reconeix la seva culpabilitat. Això vol dir que, molt probablement, coincidiran les eleccions espanyoles i el judici pel cas dels vestits. El líder espanyol de Camps haurà de compartir portades amb la ignominiosa fotografia de Francisco Camps assegut al banc dels acusats.

L'última demostració del tarannà escassament democràtic de Francisco Camps va ser la prohibició d'emetre imatges en directe de la seva última compareixença a cap mitjà audiovisual dels que hi eren presents. Un altre atac a la llibertat d'expressió, l'últim d'una llarga llista que ha convertit la cadena pública de televisió valenciana en un esperpent, els seus informatius en una extemporània demostració de la informació emmordassada, i ha protagonitzat l'únic cas a la Unió Europea en què es tallen –i es persegueixen– les emissions d'una televisió en la llengua del país i arrelada en l'audiència, TV3.

Als nostres lectors

L'expresident de la Generalitat Valenciana ha negat cent vegades la seva culpabilitat en el cas dels vestits i alhora en treia importància. Cal no oblidar que hi ha un cas paral·lel de finançament il·legal del partit, sobre el qual ja en parlarà la justícia, i aquest cas és una branca importantíssima per descobrir la veritat. El fet que la justícia divideixi el cas no pot ocultar que tots els casos evidencien una xarxa d'amistats, favors i negocis molt estreta. Víctor Maceda ha elaborat un reportatge sobre el ja ex-Molt Honorable –la seva carrera política i el seu final precipitat– i sobre qui el succeirà, l'alcalde de

Castelló Alberto Fabra.

Àlex Milian